

**comissió obrera
nacional de Catalunya**

PROPOSTES PRIORITÀRIES DE CCOO DE CATALUNYA DAVANT LES PROPERES ELECCIONS AUTONÒMIQUES

La Comissió Obrera Nacional de Catalunya, davant les eleccions al Parlament de Catalunya que se celebraran el proper 28 de novembre, vol donar a conèixer les propostes que considera prioritàries per millorar la situació econòmica i social del país i reforçar l'autogovern de Catalunya, amb l'objectiu que puguin ser conegudes i tingudes en compte per la ciutadania i les forces polítiques que es presenten a aquests comicis.

A la vegada, Comissions Obreres fa una crida als treballadors i treballadores a participar en les eleccions autonòmiques com a millor manera de reforçar els valors democràtics i incidir en la configuració d'un marc institucional del qual es desprenen actuacions de govern que afecten directament els seus interessos.

1. Fer front a la crisi i crear ocupació amb més recursos i millors instruments

Per Comissions Obreres, el Govern ha de complir un paper actiu en la recuperació de l'economia i en la creació d'ocupació de qualitat i amb drets. El combat contra l'atur juvenil i millorar l'ocupabilitat de les persones han de ser activitats prioritàries.

S'han d'aprovar plans de xoc territorials de reactivació econòmica de les comarques amb nivells d'atur més elevats.

Cal reformar el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC) perquè millori el seu funcionament i sigui més eficient en la intermediació laboral tot reforçant el seu caràcter públic. L'orientació, la informació i la formació laborals s'han de fer de forma integrada a través d'una coordinació entre els Departaments d'Educació i de Treball.

S'ha de reforçar l'activitat de la Inspecció de Treball per lluitar contra les irregularitats i els fraus en la contractació i l'economia submergida.

S'ha d'ampliar el paper de l'Institut Català de Finances i prioritzar el crèdit a les pimes i l'economia social. L'ICF ha de ser un veritable instrument de les polítiques industrials.

2. Afavorir un canvi de model productiu

S'ha de construir un nou model productiu més eficient i sostenible. Per complir amb aquest objectiu, cal incrementar la inversió en recerca i innovació i millorar l'educació i la formació a fi de generar un creixement basat en millores de la productivitat i en la qualitat de l'ocupació.

La indústria ha de ser un motor de l'economia catalana. És necessari un Pacte per la indústria a Catalunya, que garanteixi un sector industrial renovat i més competitiu. La innovació i la internacionalització han de ser la resposta als reptes de la globalització i el canvi tecnològic.

S'han d'impulsar transformacions en el sector turístic que afavoreixin la seva descentralització territorial i estacional, que desenvolupin nous àmbits com el cultural i que situï en la seva oferta els valors lúdics i ambientals dels ecosistemes. Canvis que han de produir una millora dels serveis i de la qualitat de l'ocupació en el sector.

La construcció ha de corregir els seus desequilibris i obrir-se a noves activitats. S'ha de promoure la rehabilitació i el manteniment d'habitatges i continuar impulsant l'habitatge protegit en especial el de lloguer, perquè hi ha greus dificultats d'accés a l'habitatge, sobretot de les persones joves i les famílies monoparentals.

També cal promoure l'eficiència energètica dels habitatges i aprovar plans d'inversió en equipaments socials i infraestructures. S'han d'impulsar programes de regeneració urbana donant continuïtat a la Llei de barris.

Cal reforçar l'aposta per la formació professional, que ha d'esdevenir una de les grans prioritats educatives. S'ha d'incrementar el nombre de persones formades i s'han de garantir la qualitat de la formació i una millor adequació a les necessitats dels treballadors i treballadores i de les empreses.

D'altra banda, s'han de garantir la formació i la qualificació professional al llarg de tota la vida laboral, per permetre una anticipació i una adaptació als canvis, especialment des del punt de vista dels continguts tecnològics.

3. Avançar en una fiscalitat justa i suficient on pagui més qui més té

A Catalunya, com a Espanya, s'ha configurat un sistema fiscal que descansa en bona mesura en les rendes del treball, en què molts empresaris i professionals tributen com si fossin mileuristes i en el qual el frau fiscal adquireix una enorme dimensió.

Per avançar en una fiscalitat justa i suficient, és necessari una reorientació de les polítiques fiscals seguides fins ara, que s'han sustentat bàsicament en la retallada dels impostos directes i l'increment dels indirectes.

Si bé no totes les modificacions que s'han fet mereixen la mateixa consideració, no és menys cert que marquen en general una tendència força preocupant pel que fa a l'equitat i la suficiència del nostre sistema fiscal.

La recent reforma de l'Impost de Successions n'és un exemple. Aquest és un tribut previst per garantir la igualtat d'oportunitats i, si bé s'ha pogut evitar la seva desaparició, s'hi ha fet una retallada excessiva que minva de forma considerable els ingressos de la Generalitat. I aquesta circumstància s'ha produït de forma irresponsable en el moment en què feia més falta disposar de recursos públics per fer front a la crisi. En la reforma d'aquest impost, podia estar justificat un millor tractament per a les herències modestes però no per a les grans herències, que pagaran menys que abans. Davant les circumstàncies actuals, de crisi i caiguda dels ingressos fiscals, s'hauria de preveure una moratòria de la part de la reforma encara pendent d'aplicar.

Comissions Obreres creiem que la fiscalitat és una gran assignatura pendent i que cal aprofitar la capacitat normativa que ofereix el nou Estatut per:

1. Incrementar els ingressos públics.
2. Millorar la progressivitat del nostre sistema fiscal de manera que pagui més qui més té.
3. Acostar-nos, pel que fa a la pressió fiscal, a la mitjana europea si volem disposar d'un Estat del benestar a nivell europeu.
4. Fer un pla de lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida potenciant l'activitat inspectora i els recursos de l'Agència Tributària de Catalunya.

També creiem que la major capacitat normativa per a la gestió dels impostos s'ha de conjugar amb l'existència d'unes normes estatals bàsiques per evitar la competència

deslleial a la baixa entre comunitats autònomes, a la vegada que també és necessària una major harmonització en l'àmbit europeu per impedir el dúmping fiscal.

S'ha d'introduir el concepte de fiscalitat ambiental, per millorar el medi natural i afavorir un ús més racional dels recursos. L'objectiu no ha de ser fonamentalment recaptador sinó pedagògic, amb la finalitat d'incentivar determinades pràctiques i desincentivar unes altres. Cal evitar que s'externalitzin cap a la societat els costos socioambientals derivats d'actuacions d'empreses i particulars. Si es fa efectiu el principi de qui contamina paga es facilitarà el canvi de model productiu.

En aquest sentit, i com ja es fa en algunes comunitats autònomes, s'haurien de gravar les emissions de gasos d'efecte hivernacle, la contaminació atmosfèrica i la producció termonuclear d'energia elèctrica i l'emmagatzematge dels residus generats per aquesta activitat. També s'haurien d'assolir progressivament els costos reals de l'aigua tenint en compte la capacitat econòmica dels diferents contribuents i les despeses per a la gestió integral i avançada de tot el cicle hídric.

4. Propiciar una convergència amb Europa en protecció social

En una situació de crisi i d'augment de la desocupació, els poders públics han d'assegurar, de forma prioritària, la protecció de les persones aturades.

Malgrat els avenços de les últimes legislatures, Catalunya continua per sota de la mitjana europea en despesa social. Cal reduir aquesta escletxa amb polítiques socials orientades a reduir les desigualtats, eradicar la pobresa i combatre l'exclusió social. En aquest sentit, l'aplicació de la Renda garantida de ciutadania, que preveu el nou Estatut, hauria de ser un objectiu prioritari del nou Govern.

No s'ha fet un bon desplegament de la Llei d'atenció a la dependència. Per redreçar aquesta situació, exigim a les Administracions central i autonòmica que deixin de culpabilitzar-se mútuament i garanteixin l'aplicació de la llei.

Cal promoure l'habitatge social i instrumentar mesures de suport per a les persones que no poden pagar les hipoteques.

5. Defensar els serveis públics i la seva qualitat

Catalunya té un percentatge d'empleats públics menor comparat amb Espanya. Aquesta diferència encara és molt més acusada si la comparació es fa amb altres

països europeus i expressa el diferencial negatiu existent pel que fa al nostre Estat del benestar.

S'han de desenvolupar l'Estat del benestar i les polítiques públiques com un factor també per a la creació d'ocupació, de manera que s'incrementi i millori la prestació de serveis en sectors clau per al futur econòmic del país, com l'educació i la formació, i en àmbits directament vinculats amb el benestar de les persones, com la sanitat i els serveis socials.

La Llei d'educació ha estat un dels elements de més controvèrsia del sindicat amb el Govern de la Generalitat. El text aprovat trenca el consens social i no aposta pel servei públic que establia el Pacte nacional per a l'educació, amb els mateixos drets i obligacions per a tots els centres públics i concertats de Catalunya. Ara és prioritari invertir més recursos en el sistema educatiu, especialment per reduir el fracàs escolar i garantir l'educació de 0 a 3 anys.

Defensem un sistema sanitari que garanteixi a tota la ciutadania els mateixos drets als serveis. S'han d'introduir mesures de racionalització però rebutgem el copagament sanitari perquè crea desigualtats en l'accés a la salut i és ineficient per controlar les despeses.

És necessària una Administració pública catalana de qualitat, més àgil i eficaç, la qual cosa requereix d'una ocupació pública també de qualitat. I cal que els empleats i empleades públiques recuperin la retallada del 5% produïda en els seus sous.

6. Millorar les infraestructures i la mobilitat

És necessari millorar les infraestructures i la seva gestió amb l'objectiu d'aconseguir un major equilibri territorial i afavorir la cohesió social i la sostenibilitat mediambiental. S'ha de desenvolupar el Pacte nacional d'infraestructures en tota la seva magnitud i desplegar els seus sistemes d'avaluació i control.

De manera molt especial, s'han d'incrementar les infraestructures ferroviàries i millorar la seva gestió, tant pel que fa a les persones com a les mercaderies, i estendre els serveis de rodalies i regionals al conjunt del territori de Catalunya. S'ha d'establir un calendari d'aplicació per als serveis de Rodalies.

S'ha de potenciar el transport públic per facilitar la mobilitat sostenible. En els últims anys hem constatat un retrocés en els serveis d'accés als polígons industrials. S'han fet esforços en relació amb la integració tarifària, però encara resten moltes desigualtats i greuges comparatius al territori de Catalunya.

I s'ha de complir de forma urgent amb el compromís aprovat en la Llei de mobilitat i previst en l'Acord estratègic, per presentar un projecte de Llei de finançament del transport públic.

7. Evitar la instrumentalització de la immigració per raons electoralistes

S'ha de defensar la igualtat de drets i deures de tots els ciutadans i ciutadanes i evitar la instrumentalització de la immigració per raons electoralistes, la qual cosa pot posar en perill la convivència del país.

Cal una actitud ferma per part del Govern de la Generalitat davant actuacions il·legals i discriminatòries que vulneren els drets de les persones immigrants.

La participació democràtica és un factor fonamental per a la plena integració social de les persones immigrades. Per això cal promoure les modificacions legislatives que permetin a totes les persones immigrades, amb un temps de residència, exercir el dret de vot en les eleccions municipals sense que calgui aplicar el principi de reciprocitat.

D'altra banda, cal desplegar i aplicar la Llei d'acollida i el Pacte nacional per a la immigració.

8. Aconseguir un ple desenvolupament de l'Estatut aprovat per la ciutadania de Catalunya

Rebutgem la sentència del Tribunal Constitucional, que, tant per la manera en què s'ha produït com pel seu contingut, és una agressió a les aspiracions d'autogovern de Catalunya i vulnera la voluntat democràtica de la ciutadania.

Comissions Obreres defensem el dret a decidir del poble de Catalunya i proposem avançar cap a un model federal que reconegui la realitat plurinacional de l'Estat.

Reafirmem la plena validesa de l'Estatut, fruit d'un pacte polític entre l'Estat i la Generalitat i ratificat pel poble de Catalunya, i reclamem que s'instrumentin les vies que permetin un desenvolupament ple de les seves competències i la millora de l'autogovern.

Valorem positivament el traspàs de les competències de la Inspecció de Treball, les autoritzacions inicials de feina per als treballadores/es estrangers, el Servei de Rodalies de Renfe o la millora del finançament, però reclamem que s'impulsi el procés de transferències, convençuts que l'exercici de l'autogovern és la millor manera de donar resposta a les necessitats i als problemes de la ciutadania des de la proximitat de les seves institucions. Els ferrocarrils regionals, els aeroports secundaris o les beques són

algunes de les competències encara pendents de traspàs. Com també s'ha de fer efectiva la capacitat de decisió de la Generalitat pel que fa a l'Aeroport del Prat, on proposem que hi hagi un òrgan de participació en el qual estiguin representats els sindicats.

Pel que fa al compliment de l'Estatut per part del Govern de la Generalitat, constatem que s'han desplegat tota una sèrie de previsions estatutàries però encara queden matèries importants pendents d'aplicació.

Demanem per part del Govern un desplegament de l'Estatut que prioritzi els aspectes que tenen a veure amb els drets de les persones i la millora de la cohesió social. En aquest sentit, s'ha de posar en marxa la Renda garantida de ciutadania, per garantir a les persones sense recursos l'accés als mínims d'una vida digna.

S'han de fer efectius drets que l'Estatut reconeix, com els drets dels menors, els drets de la gent gran i els drets de les dones. Cal recordar que encara està pendent d'aprovació un text tan important com la Llei d'igualtat. Com també està pendent l'aprovació d'una Llei per evitar les discriminacions a les persones gais, lesbianes i transsexuals.

En un altre ordre de coses, s'ha de desenvolupar la nova organització territorial de Catalunya, de manera que comporti una simplificació i una racionalització en les seves estructures, un millor nivell de prestació de serveis a les persones i un major reequilibri territorial. I s'ha d'aprovar una Llei electoral de Catalunya que garanteixi el principi d'igualtat de vot.

9. Impulsar la construcció del marc català de relacions laborals i socials

Tal com recull l'Estatut, s'ha de promoure la creació d'un espai català de relacions laborals, per fomentar el diàleg i la concertació socials.

S'ha de reforçar el paper dels interlocutors socials, establint àmbits estables de concertació de les polítiques socioeconòmiques tant en l'àmbit autonòmic com en el territori.

En aquest sentit, s'ha de donar continuïtat a l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana, que és un instrument útil i plenament vigent per contribuir al canvi de model productiu, i cal actualitzar i ampliar-ne els continguts i millorar-ne el nivell de compliment. L'Acord estratègic, com àmbit de concertació social, és una concreció del marc català de relacions laborals que recull el nou Estatut i permet una coordinació de les polítiques socioeconòmiques.

D'altra banda, s'han d'impulsar els convenis col·lectius d'àmbit de Catalunya, superant els marcs provincials, i l'articulació dels convenis d'àmbit estatal.

10. Garantir la transparència en la utilització dels recursos públics

Comissions Obreres vam prendre la iniciativa de presentar davant la Sindicatura de Comptes els comptes anuals auditats del sindicat, com un acte que servís per reclamar la transparència dels comptes de les organitzacions que reben fons públics.

Garantir la transparència en la utilització dels recursos públics és avui una qüestió imperativa per la qualitat democràtica de la nostra societat.

S'ha d'elaborar una Llei de participació institucional, que també reguli la funció social que efectuen les organitzacions sindicals i empresarials.

Octubre de 2010